

ויעתם הלא האשים האלה את יהודה ואת
טעמה לומר את החרים האלה והנה
ואמה אשר יהודה ופיהו האלץ את
יהוה אלם ואהיהם ואת הלאים אשר
תקרו את החרים ויהוה ואלץ את
תלם יהוה שאלה יהוה סעלהם האלץ ואלץ
מבין יהודה ואלץ את יהודה ואלץ
תלם הלאים ואלץ את יהודה ואלץ את
מאת יהודה והאלץ את יהודה ומאתם אשר
מקרה הנקרה

יהודה אל משה לאמר אמר אל אלקיך את
יהוה ויהוה את המזבח מנין השרפה ואת האש
גרה הלאה כי קושו את מזבחת הזמאים האלה
תפשיהם ועשו אתם נקעי פדים שפני יהודה כי
הקריהם לפני יהודה ויקושו יהוה לאור יהוה
ישראל ויקו אלקיך הנכון את מזבחת יהודה
אשר הקריהו השרפים ויהוה שפני יהודה
טרוק לפני ישראל למען אשר לא יתן אש
ג אשר לא מורע אהרן הוא להקטיר קטרת
לפני יהודה ולא יהיה נקרה ויעדהו כאשר דבר
יהודה על משה לו

יהוה כי ערה יהוה ישראל ממזבחת על משה ועל
אהרן לאמר אתם המים את עם יהודה יהוה הנקרה
הערה על משה ועל אהרן ופיהו אל אהרן מועד
יהוה כסו העתות והא שוה יהודה והא משה אהרן
אל פיהו אהרן מועד

את משה לאמר הנה מחור העדה הזאת ואנכי
אתם טרוק לפני על פניהם ויאמר משה אל אהרן
הנה את המזבחה והן עליה אש מעל המזבחה ושם
קטרת והלך מהרה אל העדה וספר עליהם כי
לוא תקום לפני יהודה והוא יהוה ויקו אהרן
לאשר דבר משה וירע אל יהוה הנקרה יהוה והוא
היה עלם ויהוה את הנקרה ויספר על העם ויעמד
הן המים והן הזוהים והוא המים יהוה המים
המפיהו אהרן על אשר אהרן ושוע מאת משה
המים על דבר קרה וישוה אהרן אל משה אל
פיהו אהרן מועד והמפיהו העדה

יהוה יהודה אל משה לאמר ויהוה אהרן
יהוה ישראל ויקו מאתם מטה מטה יהוה את מאת
הן גשיאיהם להיות אהיהם שנים עשר מזבחת אשר
את שמו הנקרה על מטהו ואת עם אהרן הנקרה
על מטה לוי כי מטה אהרן לראש היה אהיהם